

Год. II.

Априль, 1909 г.

Кн. 4.

Априль.

Сбогомъ, бабо
Марто стара,
Нещемъ твоята
Попара,
Хай, иди си,
Почини си!
Твоя хубавъ
Синъ Априль
По е щедъръ,
По е милъ.
Отъ усмивка
Цѣлъ сияе
Да се сърди
Той незнае...
Какъ любовно
Той поглежда

Къмъ момитѣ,
И съ надежда
Той изпълня
Ни душитѣ.
Цвѣтя сѣе
По полята,
На горитѣ
Той намята
Нови хубави
Прѣмѣни;
Тече листове
Зелени,
Води птички
Да ни пѣятъ,
Та сърдцата
Да ни сгрѣятъ.